

Kde je hranice mezi ochranou a devastací přírody?

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci,

obracím se na Vás v souvislosti s novelou zákona o ochraně přírody a krajiny, která byla projednávána dne 4. dubna 2017. Pro přehlasování prezidentského veta bylo nutných 101 hlasů. Vašimi 117 hlasy se podařilo zachránit životní prostředí, národní parky a dát prostor pro další „divočinu“ v České republice. Možná jste v tuto chvíli přesvědčeni o velkém vítězství, zejména bych pogrataloval straně KDU-ČSL a TOP 09, která svými 39 hlasy zachránila šumavskou přírodu a vítězoslavně to ohlašuje svým voličům. Skutečnost je však bohužel opačná a velmi smutná. Jako zákonodárci jste jednoznačně podlehlí silně medializovanému tématu, politickému tlaku a opomněli jste argumenty výzkumu, dotčených obcí a lidí, kteří na Šumavě doposud žijí. Veřejnost se mohla dozvědět, že Váš návrh novely zákona zajišťuje skutečně ochranu přírody, ostatně k tomu měl napomoci svým prohlášením společný dopis ředitelů 4 národních parků a vyjádření řady vědců. Je však reálné, aby byl sdělen objektivní názor, pokud je někdo závislý na Ministerstvu životního prostředí, které danou novelu preferuje? I naše vědecká obec není jednotná v názoru na Šumavu, mnohdy zřejmě vítězí i vliv financí v realizovaných projektech a v horším případě i neznalost skutečného stavu věci. Kam se však došlo od roku 1991, kdy národní park Šumava vznikl? V bezzásahových zónách odumřely vlivem kůrovcové kalamity tisíce hektarů dospělých smrkových porostů. Například na ploše souvislých 11 tisíc hektarů můžeme vidět v příhraniční oblasti s Bavorským národním parkem uschlý les, kůrovcové souše nebo holiny. Návštěvníkům parku je však demonstrováno, že toto jsou ty ukázkové přirozené přírodní procesy, pro které je nutné bezzásahové zóny vyhlášovat. Zapomíná se na několik zásadních faktů a skutečností. Pokud pomineme miliardové škody na Šumavě na produkční funkci lesa, jsme přeci ta „vyspělá společnost“, která si může dovolit zmařit hodnoty, které tu zanechaly generace před námi a obětovat část svého území. Jsou tu i nevyčísitelné ztráty na mimoprodukčních funkcích lesa. Jednoznačně se na těchto územích naruší klimatická, půdoochranná a vodochranná funkce lesa. Teplota na daném území se zvýší, ohrozí se půda erozí a nezadrží se voda v krajině - nic těžkého na pochopení i pro laika. Bohužel Vám i veřejnosti je nalháváno něco jiného. Tvrzení o tom, že jednou na Šumavě bude nějaký odolnější les, je více než troufalé a nezodpovědné. Z čeho by měl přirozeně vzniknout na tak rozsáhlých plochách? Budeme si hrát na přírodní procesy a uměle sázet odolnější les, abychom se navzájem přesvědčili? Ostatně toto se již na Šumavě realizovalo, nic nového by to nebylo. Váš návrh novely podporující mimo jiné větší území pro bezzásahovost ohrožuje další tisíce hektarů lesa na Šumavě a lesních majetků mimo NP, které se stanou obětí kůrovcové kalamity. Novela otevírá rovněž cestu pro vyhlásování dalších území, kde vzniknou opět pokusy s přírodou v bezzásahových územích a její přeměnou na něco, co dnes nikdo neumí přesně definovat, jak bude za několik lidských generací vypadat. Pojem „česká divočina“ je novým trendem, kdy laická veřejnost je vědomě klamána ve jménu ochrany přírody. Ptám se tedy, kdo ponese odpovědnost za tato chybná rozhodnutí a následné škody pro společnost? Je mi někdo z Vás ochoten a schopen na tuto otázku odpovědět?

Žijeme v demokracii, která nám dává mnoho možností, v mém případě mi dala opět možnost po mnoha letech spravovat rodový majetek o výměře několika tisíc hektarů pro další generace a rovněž pro celou společnost. Jedná se o velký závazek a odpovědnost, čehož jsem si dobře vědom. V současnosti mám oprávněnou obavu o budoucí významné omezení vlastnických práv ve prospěch vyhlásování nových chráněných území. Velice mě mrzí, jakým způsobem se v naší vlasti zneužívá pojem „ochrana přírody“ a jakým nezodpovědným přístupem i díky Vašemu hlasování vítězí neodbornost a lživé informace. Útěchou může být snad jen 18 hlasů poslanců proti schválení návrhu novely, kterým děkuji za jejich racionální názor a zodpovědný přístup ve vztahu k ochraně přírody a zachování opravdových hodnot pro další generace.

S úctou

Jan Kolowrat Krakowský Liebsteinský

„Pro Fidelitate - věrně a stále“

